

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΕΙΑΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ
ΑΝΔΡΕΑ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η παράδοση, από την κυρία Δήμητρα Λιάνη-Παπανδρέου, του αρχείου του πρώην πρωθυπουργού Ανδρέα Γ. Παπανδρέου στη Βιβλιοθήκη της Βουλής επαναφέρει για μια ακόμη φορά το θέμα της τύχης των αρχείων των πολιτικών προσωπικοτήτων. Παράλληλα καταδεικνύει την πλήρη άγνοια και καταστρατήγηση εκ μέρους οργάνων της Πολιτείας του νομικού πλαισίου, που η ίδια έχει θεσπίσει και ρυθμίζει την τύχη αυτών των αρχείων.

Είναι γνωστό ότι με τον νόμο 2846 του 2000 συστάθηκε η *Ειδική Υπηρεσία Αρχείων Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης*. Σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, η συγκεκριμένη υπηρεσία είναι ο νόμιμος αποδέκτης των υπηρεσιακών αρχείων του εκάστοτε πρωθυπουργού. Μάλιστα στην *Ειδική Υπηρεσία Αρχείων Πρωθυπουργού* έχει κατατεθεί και φυλάσσεται το αρχείο του πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Σημίτη το οποίο παρήχθη στη διάρκεια της θητείας του (1996-2004). Σύμφωνα με νέα ρύθμιση, αυτή του ν. 3391/2005 (άρθρο 11 παρ. 2, 3), η Ειδική αυτή Υπηρεσία ενσωματώθηκε στην *Κεντρική Υπηρεσία των Γενικών Αρχείων του Κράτους* και έκτοτε αποτελεί οργανικό της τμήμα.

Για το λόγο αυτό προκαλούν έκπληξη τα όσα δημοσιεύθηκαν στον Τύπο για το θέμα και κυρίως όσα δήλωσε στην εφημερίδα *ΤΟ ΒΗΜΑ*, 21.1.2007, η Πρόεδρος της Βουλής κυρία Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη, ότι:

«Το αρχείο του Ανδρέα Παπανδρέου είναι ιδιωτικό και επομένως δεν εμπίπτει στον νόμο 2846/2000 περί δημοσίων αρχείων...»

«Η Βιβλιοθήκη της Βουλής αποτελεί φυσικό φορέα υποδοχής αρχείων, καθώς δεν είναι πολιτικά ταυτισμένη με συγκεκριμένο πολιτικό φορέα, αλλά με την ίδια τη δημοκρατική διαδικασία.»

Νομίζουμε πως εύλογα δημιουργούνται τα ακόλουθα ερωτήματα:

- Με βάση ποια νομοθετική ρύθμιση η Βιβλιοθήκη της Βουλής των Ελλήνων αποτελεί «φυσικό φορέα υποδοχής αρχείων»;
- Σαφώς και η Βουλή δεν είναι ταυτισμένη με συγκεκριμένο πολιτικό φορέα. Το ίδιο όμως ^{δεν} συμβαίνει και με την Ειδική Υπηρεσία Αρχείων Πρωθυπουργού που είναι ενταγμένη

στην κρατική Υπηρεσία Αρχείων, τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, τα οποία από την ίδρυσή τους, το 1914, συγκροτούν τον μόνο αρμόδιο κρατικό φορέα για τη διατήρηση και διαχείριση του αρχειακού πλούτου της χώρας;

- Πώς είναι δυνατόν η πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων να κάνει δηλώσεις που διαφοροποιούνται σε τέτοιο βαθμό από νόμους τους οποίους το ίδιο το νομοθετικό σώμα έχει ψηφίσει;
- Πώς είναι δυνατόν το εν λόγω αρχείο να χαρακτηρίζεται ιδιωτικό όταν σ' αυτό, κατά δήλωση μάλιστα της ίδιας της δωρήτριας, περιλαμβάνονται επίσημα τεκμήρια τα οποία αναφέρονται σε θέματα εξωτερικής πολιτικής ή η επίσημη αλληλογραφία του Ανδρέα Παπανδρέου με ξένους ηγέτες;
- Με βάση ποιο νομοθετικό πλαίσιο, ποια κριτήρια και από ποιον θα διαβαθμισθεί το περιεχόμενο του αρχείου και θα καθορισθεί το καθεστώς πρόσβασης; Έχει ληφθεί υπόψη ότι ο νόμος για τα αρχεία του πρωθυπουργού ρυθμίζει λεπτομερώς τα της πρόσβασης;

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ελληνικής Αρχειακής Εταιρείας εκτιμά ότι η πολιτική προσκτήσεων των διαφόρων αρχειακών φορέων, δημόσιων και ιδιωτικών, οφείλει να σέβεται τους κανόνες της οικονομίας, της ακεραιότητας και της ασφάλειας των αρχειακών τεκμηρίων, ώστε, μέσα σε πνεύμα συνεργασίας, να εξασφαλισθεί η διατήρησή τους στην πιο κατάλληλη αρχειακή υπηρεσία, όπως ακριβώς καθορίζει και ο *Κώδικας Δεοντολογίας των Αρχειονόμων* που έχει θεσπίσει το Διεθνές Συμβούλιο Αρχείων.

Η συγκεκριμένη ρύθμιση του ν. 3391/2005 αποτελεί θετική εξέλιξη στη δημόσια διοίκηση, αφού με τις διατάξεις του αποτρέπεται ο κατακερματισμός των τεκμηρίων ηγετών και ανωτάτων στελεχών του κράτους, εξασφαλίζεται η διατήρηση και η συνέχεια του «αρχείου του πρωθυπουργού», εμπλουτίζονται τα περιεχόμενα των Εθνικών μας Αρχείων και αναβαθμίζεται ο θεσμικός τους ρόλος στη διαχείριση-προβολή της ιστορικής μας κληρονομιάς.

Αθήνα, Φεβρουάριος 2007

Το Διοικητικό Συμβούλιο
της Ελληνικής Αρχειακής Εταιρείας